KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 14
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

31 ksiąg · 142 różnych siglów · 206 wystąpień · 330 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
1 Sm 1 Księga Samuela 3
1 Krl 1 Księga Królewska 3
Ps Księga Psalmów 4
Prz Księga Przysłów 4
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Ez Księga Ezechiela 5
Ml Księga Malachiasza 5
Mt Ewangelia według św. Mateusza 5
Mk Ewangelia według św. Marka 6
Łk Ewangelia według św. Łukasza 6
J Ewangelia według św. Jana 7
Dz Dzieje Apostolskie 7
Rz List do Rzymian 7
1 Kor 1 List do Koryntian 8
2 Kor 2 List do Koryntian 9
Ga List do Galatów 9
Ef List do Efezjan 9
Flp List do Filipian 10
Kol List do Kolosan 11
1 Tm 1 List do Tymoteusza 11
2 Tm 2 List do Tymoteusza 11
Tt List do Tytusa 11
Hbr List do Hebrajczyków 11
Jk List św. Jakuba Apostoła 12
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 12
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 13
1 J 1 List św. Jana Apostoła 13
2 J 2 List św. Jana Apostoła 13

Księga Rodzaju

Rdz 1,27–28

Lekcja 14: s. 3, 4, 8, 9

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

27 I stworzył Bóg ludzi na swój obraz: na obraz
Boży ich stworzył. Stworzył ich jako mężczyznę i
kobietę . 28 I błogosławił im, mówiąc: "Bądźcie
płodni, mnóżcie się i zaludniajcie ziemię oraz
czyńcie ją sobie poddaną. Panujcie nad rybami
morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad
wszelką istotą poruszającą się po ziemi".

Rdz 2,18–25

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 8, 9

18 Potem rzekł PAN Bóg: "Nie jest dobrze, by
człowiek był sam. Uczynię mu pomoc podobną do
niego". 19 Ulepił więc PAN Bóg z ziemi wszelkie
dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo powietrzne.
Przyprowadził je do człowieka, aby dowiedzieć
się, jak on je nazwie . I wszystkie żyjące istoty
miały się tak nazywać, jak on je nazwał. 20
Człowiek nadał nazwę wszelkiemu bydłu,
wszelkim ptakom powietrznym i dzikim
zwierzętom. Nie znalazł jednak pomocy
odpowiedniej dla siebie. 21 Zesłał więc PAN Bóg
głęboki sen na człowieka. A gdy ten zasnął, wyjął
jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. 22
Z żebra, które PAN Bóg wyjął z mężczyzny,
utworzył kobietę i przyprowadził ją do niego .

23 Wtedy mężczyzna rzekł: "Ta wreszcie jest
kością z moich kości i ciałem z mego ciała. Będzie
się zwała kobietą, bo z mężczyzny została
wzięta". 24 Dlatego opuści mężczyzna swego ojca i
swoją matkę, a złączy się ze swoją żoną, tak że
staną się jednym ciałem. 25 Mężczyzna i jego żona
byli nadzy, ale nie odczuwali wstydu.

Rdz 3,12–13

Lekcja 14: s. 5

12 Odpowiedział mężczyzna: "Kobieta, którą
postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z drzewa i
zjadłem". 13 PAN Bóg zapytał kobietę: "Dlaczego
to uczyniłaś?". Kobieta odpowiedziała: "Wąż mnie
skusił i zjadłam".

Księga Wyjścia

Wj 19,3–8

Lekcja 14: s. 7

3 Mojżesz zaś wspiął się na górę, aby spotkać się z
Bogiem. PAN zawołał do niego ze szczytu góry:
"Tak powiesz potomkom Jakuba, tak oznajmisz
Izraelitom: 4 Na własne oczy widzieliście, co
uczyniłem Egipcjanom, uniosłem was na
skrzydłach orłów i przywiodłem was do siebie. 5
Jeśli więc teraz naprawdę będziecie Mi posłuszni
i będziecie przestrzegać przymierza ze Mną,
staniecie się moją szczególną własnością,
bardziej niż inne ludy, gdyż do Mnie należy cała
ziemia. 6 Ale wy będziecie dla Mnie królestwem
kapłanów i narodem świętym. To są słowa, które
masz powtórzyć Izraelitom". 7 Gdy Mojżesz
wrócił, zwołał starszyznę ludu i przekazał im
wszystko, co PAN mu polecił.

8 Lud jednogłośnie odpowiedział: "Spełnimy
wszystkie słowa PANA!". Gdy Mojżesz zaniósł
PANU obietnicę ludu,

Wj 32,1–6

Lekcja 14: s. 7

1 Lud, widząc, że Mojżesz opóźnia swoje zejście z
góry, zgromadził się wokół Aarona i poprosił go:
"Zrób nam bóstwa, które by nas poprowadziły,
gdyż nie wiemy, co stało się z owym Mojżeszem,
który wywiódł nas z ziemi egipskiej". 2 Aaron
odrzekł: "Zdejmijcie złote kolczyki z uszu waszych
żon, synów i córek i przynieście je do mnie". 3
Cały lud pozdejmował z uszu złote kolczyki i
zaniósł Aaronowi. 4 On odebrał je z ich rąk,
wyrzeźbił posąg cielca a następnie odlał go w
złocie. Oni zaś rzekli: "Oto twój bóg, Izraelu,
który cię wyprowadził z ziemi egipskiej!". 5
Widząc to, Aaron zbudował przed nim ołtarz i
oznajmił: "Jutro będzie święto ku czci PANA!".

6 Nazajutrz o świcie ofiarowano całopalenia i
złożono ofiary wspólnotowe, a lud ucztował, pił i
hucznie się bawił.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,22–23

Lekcja 14: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

22 Samuel jednak powiedział: "Czy może PAN ma
upodobanie w całopaleniach i ofiarach tak jak w
posłuszeństwie słowom PANA? Nie! Dla Niego
cenniejsze posłuszeństwo od ofiary, lepsza
uległość od tłuszczu baranów! 23 Dla Niego bunt
jest jak grzech wróżbiarstwa, a nieposłuszeństwo
jak cześć oddawana bałwanom. Ponieważ ty
odrzuciłeś rozkazy PANA, On także cię odrzucił,
abyś nie był już królem".

1 Księga Królewska

1 Krl 18,17–40

Lekcja 14: s. 7

17 Kiedy Achab zobaczył Eliasza, zawołał do niego:
"To ty jesteś tym wichrzycielem w Izraelu!". 18 "To
nie ja sieję zamęt w Izraelu - odparł - ale ty i ród
twego ojca, bo porzuciliście przykazania PANA i
zaczęliście oddawać cześć Baalom. 19 Każ więc
teraz zgromadzić przy mnie całego Izraela na
górze Karmel oraz czterystu pięćdziesięciu
proroków Baala i czterystu proroków Aszery,
którzy są na utrzymaniu Izebel". 20 Achab wysłał
polecenie wszystkim Izraelitom i zgromadził
proroków na górze Karmel. 21 Eliasz stanął
wówczas przed całym ludem i zawołał: "Jak długo
będziecie się chwiać, przechylając się to na jedną,
to na drugą stronę? Jeśli PAN jest Bogiem, to
idźcie za Nim, a jeśli Baal, to idźcie za Baalem".
Lud jednak nie dał mu żadnej odpowiedzi.

22 Eliasz więc ponownie zawołał: "Jestem jedynym
prorokiem PANA, który pozostał, proroków zaś
Baala jest czterystu pięćdziesięciu. 23
Przyprowadźcie nam dwa młode cielce. Oni niech
wybiorą sobie jednego i porąbią go na części,
układając je na drwach, ale ognia niech nie
podkładają! Ja zrobię to samo z drugim.
Układając go na drwach, również nie podłożę
ognia. 24 Potem wy będziecie się modlić do
waszego boga, a ja będę się modlił do PANA.
Który z nich odpowie ogniem, ten właśnie jest
Bogiem". Wówczas cały lud zawołał: "Dobrze,
niech tak będzie!". 25 Eliasz zwrócił się więc do
proroków Baala: "Wybierzcie sobie jednego z
cielców i przygotujcie go pierwsi, bo jest was
więcej. Następnie módlcie się do waszego boga,
ale ognia nie podkładajcie".

26 Przygotowali więc cielca, którego im
przyprowadzono, i modlili się do Baala od rana do
południa, wołając: "Baalu, odpowiedz nam!". Nie
było jednak żadnego głosu, żadnej odpowiedzi.
Wtedy zaczęli podskakiwać wokół zbudowanego
przez siebie ołtarza. 27 Kiedy było już południe,
Eliasz wyśmiewał się z nich: "Krzyczcie głośniej -
wołał - przecież to jest bóg, więc może jest
zamyślony albo zajęty swoimi sprawami, albo jest
jeszcze w drodze. A może po prostu śpi i musi się
obudzić?". 28 Oni zaś, krzycząc głośno, nacinali się
według zwyczaju mieczami i włóczniami, aż się
pokrwawili. 29 Minęło już południe, a oni dalej
wykrzykiwali w szale aż do czasu składania ofiary
pokarmowej. Nie było jednak żadnego głosu,
żadnej odpowiedzi, żadnego znaku uwagi. 30
Wtedy Eliasz zwrócił się do całego ludu:
"Przybliżcie się do mnie". Wszyscy więc podeszli
do niego. On zaś zaczął naprawiać zniszczony
ołtarz PANA.

31 Wyszukał dwanaście kamieni, zgodnie z liczbą
plemion wywodzących się od synów Jakuba. Do
Jakuba bowiem zostało skierowane słowo PANA:
"Będziesz się nazywał Izrael". 32 Z kamieni tych
Eliasz zbudował ołtarz ku czci PANA, a następnie
wykopał dokoła ołtarza rów, zdolny pomieścić
dwa sea ziarna. 33 Kiedy już ułożył drwa, a na nich
młodego cielca, podzielonego na części, 34
rozkazał: "Napełnijcie cztery dzbany wodą i
wylejcie ją na ofiarę całopalną i drwa". Potem
powtórzył rozkaz: "Zróbcie to drugi raz". A gdy to
wykonali, polecił ponownie: "Zróbcie to trzeci
raz!". 35 Kiedy i to wykonano, woda nie tylko
spływała dokoła ołtarza, ale nawet wypełniła rów.

36 Właśnie nadeszła pora składania ofiary
pokarmowej, gdy prorok Eliasz zaczął głośno się
modlić: "PANIE, Boże Abrahama, Izaaka i Izraela!
Niech każdy dzisiaj pozna, że to Ty jesteś Bogiem
w Izraelu, a ja jestem Twoim sługą, i że na Twój
rozkaz wszystko to wykonałem. 37 Odpowiedz mi,
PANIE, odpowiedz mi, aby ten lud poznał, że Ty,
PANIE, jesteś Bogiem i że Ty właśnie
przemieniasz ich serca". 38 Natychmiast spadł
ogień PANA i pochłonął ofiarę całopalną, drwa,
kamienie oraz ziemię, a nawet wodę z rowu. 39
Kiedy wszyscy to zobaczyli, upadli na twarz,
wołając: "PAN jest Bogiem! PAN jest Bogiem!". 40
Eliasz wtedy zawołał do nich: "Chwytajcie
proroków Baala! Niech żaden z nich się nie
wymknie!". Schwytano ich, a Eliasz sprowadził
ich do potoku Kiszon i tam wymordował.

1 Krl 19,1–10

Lekcja 14: s. 7

1 Achab opowiedział Izebel o wszystkim, co Eliasz
zrobił, także o tym, jak pozabijał mieczem
proroków. 2 Wtedy Izebel kazała przez posłańca
przekazać Eliaszowi: "Niech bogowie mnie
ukarzą, jeśli jutro o tym czasie nie postąpię z tobą
tak samo, jak ty postąpiłeś z każdym z nich". 3
Eliasz przestraszył się i natychmiast wyruszył w
drogę, żeby uratować swoje życie. Przybył do
Beer-Szeby w Judzie i tam pozostawił swojego
sługę, 4 sam zaś udał się na pustynię na odległość
jednego dnia drogi. Usiadł pod jednym z
janowców, prosząc o śmierć: "PANIE, mam już
dość wszystkiego, zabierz moje życie, bo nie
jestem lepszy od moich przodków". 5 Potem
położył się pod krzewem i zasnął. A wtedy anioł
trącił go i powiedział: "Wstań i jedz".

6 Eliasz się rozejrzał i zobaczył przy swojej głowie
placek i dzban wody. Posilił się więc, napił się i
znowu się położył. 7 Anioł PANA wrócił i drugi raz
go trącił, mówiąc: "Wstań i najedz się, gdyż czeka
cię długa droga!". 8 Wstał więc, zjadł i napił się, a
potem umocniony tym posiłkiem, szedł przez
czterdzieści dni i czterdzieści nocy aż do Bożej
góry Horeb. 9 Wszedł tam do jaskini i w niej
przenocował. Wtem zostało skierowane do niego
słowo PANA: "Co ty tu robisz, Eliaszu?". 10
Odpowiedział: "Pożera mnie zazdrość o PANA,
Boga Zastępów. Izraelici bowiem odrzucili Twoje
przymierze, rozwalili Twoje ołtarze, a Twoich
proroków pozabijali mieczem. Ja sam pozostałem,
a oni czyhają jeszcze i na moje życie".

Księga Psalmów

Ps 19,8–12

Lekcja 14: s. 3, 5

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

Ps 119,11.16.165

Lekcja 14: s. 2, 10

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie
zgrzeszył przeciw Tobie.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o
Twych słowach.

165 Wielki pokój dla miłujących Twe Prawo, tacy
nie mogą się potknąć.

Ps 127,1.3

Lekcja 14: s. 4, 5

1 Pieśń wstępowań. Salomona. Jeżeli PAN nie
zbuduje domu, daremnie się trudzą budujący.
Jeżeli PAN nie strzeże miasta, na próżno czuwają
straże.

3 Oto dzieci są darem PANA, a owoc łona zapłatą.

Księga Przysłów

Prz 2,6.11–19

Lekcja 14: s. 3, 5

6 Bo PAN daje mądrość, z Jego ust pochodzi
wiedza i roztropność.

11 Przezorność będzie cię strzegła, roztropność
roztoczy nad tobą opiekę, 12 aby cię ustrzec przed
złą drogą, przed człowiekiem mówiącym
obłudnie; 13 przed tymi, którzy opuszczają ścieżki
prawości, schodząc na drogi ciemności; 14 przed
ludźmi, którym sprawia radość czynienie zła i
których cieszy obłuda i przewrotność; 15 którzy
chodzą po krętych ścieżkach i znieprawiają swe
postępowanie;

16 aby cię ustrzec przed obcą kobietą, przed cudzą
żoną, mówiącą czułe słówka. 17 Porzuciła ona
przyjaciela młodości, zapomniała o przymierzu
swego Boga. 18 Dlatego jej dom chyli się ku
śmierci, jej drogi prowadzą do krainy cieni. 19 Kto
do niej wejdzie, nie wróci i nie osiągnie ścieżek
życia.

Prz 3,5–6

Lekcja 14: s. 5

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na
swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu
staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje
ścieżki.

Prz 18,22

Lekcja 14: s. 3

22 Kto znalazł żonę, znalazł dobro i doznał łaski od
PANA.

Księga Koheleta

Koh 9,9

Lekcja 14: s. 2

9 Ciesz się życiem z żoną, którą kochasz, dzień po
dniu w ciągu twojego marnego życia, które
zostało ci dane pod słońcem.

Księga Izajasza

Iz 55,8–11

Lekcja 14: s. 3, 5

8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze
drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9
Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje
górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi
myślami! 10 Bo deszcz i śnieg spadają z nieba nie
po to, by tam wrócić, lecz aby nawodnić ziemię,
użyźnić ją i zapewnić urodzaj, aby mogła dać
nasienie siewcy i dostarczyć chleb
spożywającemu. 11 Tak samo jest z moim słowem.
Wychodzi ono z ust moich, nie po to, by wrócić do
Mnie bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i
spełnić to, z czym je posłałem.

Księga Ezechiela

Ez 18,20

Lekcja 14: s. 2

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn
nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada
za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Księga Malachiasza

Ml 2,14

Lekcja 14: s. 2, 3

14 A wy pytacie: "Dlaczego?". Dlatego, że PAN jest
świadkiem między tobą i żoną, którą poślubiłeś w
młodości i której byłeś niewierny. Ona jest twoją
towarzyszką i z nią związałeś się przymierzem.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,3–16

Lekcja 14: s. 5, 6

3 "Szczęśliwi ubodzy w duchu, ponieważ do nich
należy królestwo niebieskie. 4 Szczęśliwi, którzy
cierpią udrękę, ponieważ będą pocieszeni. 5
Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiądą ziemię. 6
Szczęśliwi, którzy są głodni i spragnieni
sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni. 7
Szczęśliwi miłosierni, ponieważ oni dostąpią
miłosierdzia.

8 Szczęśliwi, którzy mają czyste serce, ponieważ
oni będą oglądać Boga. 9 Szczęśliwi, którzy
zabiegają o pokój, ponieważ oni zostaną nazwani
synami Bożymi. 10 Szczęśliwi, którzy są
prześladowani za sprawiedliwość, ponieważ do
nich należy królestwo niebieskie. 11 Jesteście
szczęśliwi, gdy was znieważają, prześladują i
oczerniają z mojego powodu. 12 Cieszcie się i
radujcie, bo wielka jest wasza zapłata w niebie.
Tak samo przecież prześladowano proroków,
którzy byli przed wami.

13 Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól straci
swoją właściwość, czym się ją posoli? Nie nadaje
się do niczego, chyba tylko na wyrzucenie i
podeptanie przez ludzi. 14 Wy jesteście światłem
dla świata. Nie może się ukryć miasto położone
na górze. 15 Nie zapala się też lampy po to, by ją
schować pod garncem, lecz stawia się ją na
świeczniku, żeby świeciła wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak też niech świeci wasze światło dla
ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili
waszego Ojca, który jest w niebie

Mt 7,1–5

Lekcja 14: s. 2

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

Mt 19,3–6.8–9.26

Lekcja 14: s. 2, 3, 4

3 Wówczas podeszli do Niego faryzeusze i pytali
Go podstępnie: "Czy wolno mężczyźnie rozwieść
się z żoną z jakiegokolwiek powodu?. 4 A On
odpowiedział: "Czy nie czytaliście, że na początku
Stwórca stworzył ich mężczyzną kobietą!. 5 I
dodał: "Z tego powodu mężczyzna opuści ojca i
matkę, a połączy się ze swoją żoną. I staną się
dwoje jednym ciałem. 6 I tak już nie są dwoje, ale
jedno ciało. Tego więc, co Bóg złączył, człowiek
niech nie rozdziela!.

8 Powiedział im: "Mojżesz pozwolił wam
rozwodzić się, dlatego że macie zatwardziałe
serca". Lecz na początku tak nie było. 9 Dlatego
mówię wam: oprócz przypadku nierządu, jeśli
ktoś porzuca żonę i żeni się z inną, cudzołoży.

26 Jezus przyjrzał się im uważnie i odpowiedział:
"Dla ludzi to niemożliwe, ale dla Boga wszystko
jest możliwe.

Mt 22,37–39

Lekcja 14: s. 5, 6

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Ewangelia według św. Marka

Mk 10,2–11.43–45

Lekcja 14: s. 2, 3, 4

2 Wtedy przyszli do Niego faryzeusze i
wystawiając Go na próbę, pytali, czy wolno
mężowi rozwieść się z żoną. 3 On ich zapytał: "Co
wam nakazał Mojżesz?. 4 Oni odpowiedzieli:
"Mojżesz pozwolił sporządzić dokument rozwodu
i oddalić. 5 Wtedy Jezus powiedział im: "Napisał
wam to przykazanie, dlatego że macie
zatwardziałe serca. 6 Lecz od początku stworzenia
Bóg stworzył ich mężczyzną i kobietą:

7 Z tego powodu mężczyzna opuści ojca swego i
matkę i złączy się ze swoją żoną. 8 I staną się
dwoje jednym ciałem. I tak już nie są dwoje, ale
jedno ciało. 9 Tego więc, co Bóg złączył, człowiek
niech nie rozdziela!. 10 W domu ponownie
uczniowie pytali Go o to. 11 Powiedział im: "Jeśli
ktoś porzuca żonę i żeni się z inną, popełnia
cudzołóstwo względem niej.

43 Nie tak powinno być wśród was. Ale kto by
chciał stać się wielki między wami, niech będzie
waszym sługą. 44 A kto by chciał być między wami
pierwszy, niech będzie niewolnikiem wszystkich.
45 Bo Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i oddać swoje życie jako
okup za wielu.

Mk 14,27–29.66–72

Lekcja 14: s. 7

27 Wtedy Jezus powiedział im: "Wszyscy zwątpicie,
gdyż jest napisane: Uderzę pasterza, a rozproszą
się owce. 28 Lecz po moim Zmartwychwstaniu
wyprzedzę was do Galilei. 29 Na to rzekł Mu Piotr:
"Choćby wszyscy zwątpili, ja nie zwątpię!.

66 Kiedy Piotr znajdował się na dole na dziedzińcu,
przyszła jedna ze służących najwyższego kapłana.
67 Zobaczyła grzejącego się Piotra, przyjrzała mu
się i rzekła: "I ty byłeś z Nazarejczykiem Jezusem.
68 Lecz on zaprzeczył: "Ani nie wiem, ani nie
rozumiem, o czym mówisz. I wyszedł do
przedsionka. A kogut zapiał. 69 Służąca, widząc
go, zaczęła znowu mówić do tych, którzy tam
stali: "On jest jednym z nich. 70 A on ponownie
zaprzeczył. Po chwili i ci, którzy tam się
znajdowali, mówili do Piotra: "Na pewno jesteś
jednym z nich, jesteś przecież Galilejczykiem.

71 Ale on zaczął się zaklinać i przysięgać: "Nie
znam tego człowieka, o którym mówicie. 72 W tej
chwili kogut zapiał po raz drugi. Przypomniał
sobie Piotr słowa, które mu Jezus powiedział:
"Zanim kogut dwa razy zapieje, ty trzy razy się
Mnie wyprzesz. I wybuchnął głośnym płaczem.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,46–49

Lekcja 14: s. 5

46 Dlaczego zwracacie się do mnie: «Panie,
Panie», a nie postępujecie tak, jak mówię? 47
Pokażę wam, do kogo podobny jest ten, kto
przychodzi do Mnie, słucha moich słów i je
wypełnia: 48 podobny jest do człowieka, który,
budując dom, zrobił wykop, wkopał się głęboko i
założył fundament na skale. Gdy przyszła ulewa,
wezbrana rzeka wdarła się do tego domu, ale nie
zdołała go naruszyć, bo był dobrze zbudowany. 49
Kto zaś posłuchał, ale nie wypełnił, podobny jest
do człowieka, który zbudował dom na ziemi, bez
fundamentu. Gdy rzeka wdarła się do niego,
natychmiast runął. A upadek tego domu był
wielki.

Łk 9,23–24

Lekcja 14: s. 6

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za
Mną, niech się wyprze samego siebie, niech
codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie
naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci
je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten
je ocali.

Ewangelia według św. Jana

J 13,14–17

Lekcja 14: s. 4

14 Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze
nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem
umywać nogi. 15 Dałem wam przykład, abyście tak
postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem
względem was. 16 Uroczyście zapewniam was :
Sługa nie jest ważniejszy od swego pana ani
posłaniec od tego, kto go posłał. 17 Jeśli nawet
wiecie to wszystko, szczęśliwi będziecie dopiero
wtedy, gdy będziecie to spełniać.

J 14,6.15.27

Lekcja 14: s. 2, 5, 6

6 Jezus mu odpowiedział: "Ja jestem drogą i
prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca jak
tylko przeze Mnie.

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali
moje przykazania.

27 Pozostawiam wam pokój, obdarzam was moim
pokojem. Ale Ja nie obdarzam was w taki sposób,
jak czyni to świat. Nie pozwólcie, aby wasze serca
były wstrząśnięte i nie lękajcie się.

J 16,33

Lekcja 14: s. 2

33 To wam powiedziałem, abyście radowali się
pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie
doświadczać ucisków, lecz ufajcie! - Ja
zwyciężyłem świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 14: s. 4

8 Otrzymacie jednak moc Ducha Świętego, który
zstąpi na was, i staniecie się moimi świadkami w
Jeruzalem, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce
ziemi.

Dz 5,29

Lekcja 14: s. 4

29 Piotr i apostołowie odpowiedzieli: "Bardziej
trzeba słuchać Boga niż ludzi.

List do Rzymian

Rz 5,3–5

Lekcja 14: s. 2, 5

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

Rz 8,28–29

Lekcja 14: s. 2, 3, 5

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i
którzy zostali powołani zgodnie z Jego
wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich
dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli
obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu
braci.

Rz 12,1–2.9–21

Lekcja 14: s. 2, 4

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże,
abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą,
świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego
kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe.

9 Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła,
przylgnijcie do dobra. 10 Serdeczni w braterskiej
miłości wzajemnie się wyprzedzajcie w
okazywaniu szacunku. 11 Nie traćcie gorliwości,
bądźcie płomiennego ducha, służcie Panu. 12
Radujcie się nadzieją, w ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie wytrwali. 13 Wspomagajcie świętych,
przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują;
błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Radujcie się z
radosnymi, płaczcie z płaczącymi. 16 Bądźcie
jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co wyniosłe, ale
miejcie upodobanie w tym, co skromne. Nie
bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla wszystkich
ludzi. 18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi
ludźmi zachowujcie pokój.

19 Umiłowani, sami nie wymierzajcie
sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi
Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. 20 Raczej kiedy
twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest
spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz
nad jego głową rozżarzone węgle. 21 Nie daj się
zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj dobrem.

Rz 14,7–8

Lekcja 14: s. 6

7 Nikt z nas nie żyje dla siebie i nie umiera dla
siebie. 8 Bo jeśli żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli
umieramy, umieramy dla Pana. Czy więc żyjemy,
czy umieramy, należymy do Pana.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10

Lekcja 14: s. 3

10 W imię Pana naszego Jezusa Chrystusa wzywam
was, bracia, byście byli zgodni we wszystkim, by
nie było wśród was podziałów, lecz jedność w
myśleniu i poznaniu.

1 Kor 2,14

Lekcja 14: s. 3

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co
pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego
głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to
na sposób duchowy.

1 Kor 4,2

Lekcja 14: s. 10

2 Od zarządców zaś oczekuje się, by każdy z nich
był wierny.

1 Kor 7,2–5.10–16.27–40

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 6

2 Ze względu jednak na niebezpieczeństwo
rozpusty niech każdy ma swoją żonę, a każda
kobieta swojego męża. 3 Mąż niech pełni swą
powinność wobec żony, podobnie i żona wobec
męża. 4 Żona nie rozporządza własnym ciałem,
lecz jej mąż; podobnie mąż nie rozporządza
własnym ciałem, ale jego żona. 5 Nie unikajcie się
nawzajem, chyba że za obopólną zgodą, na jakiś
czas, aby oddać się modlitwie. Potem znów
bądźcie razem, aby szatan nie kusił was rozpustą.

10 Tym natomiast, którzy już wstąpili w związek
małżeński, nakazuję nie ja, ale Pan: żonie nie
wolno odchodzić od męża, 11 a jeśli już odejdzie,
niech pozostanie niezamężna albo niech pojedna
się z mężem. Tak samo mąż niech nie odchodzi od
żony. 12 Pozostałym mówię ja, nie Pan: jeśli któryś
z braci ma żonę niewierzącą i ta chce z nim
mieszkać, niech jej nie odrzuca. 13 Tak samo żona,
jeśli ma niewierzącego męża i ten chce z nią
mieszkać, niech go nie odrzuca. 14 Niewierzący
mąż uświęca się bowiem dzięki żonie i uświęca
się niewierząca żona dzięki temu bratu. Gdyby
było inaczej, wasze dzieci byłyby nieczyste, a tak
są święte.

15 Gdyby jednak niewierzący chciał odejść, niech
odejdzie. W tym przypadku brat lub siostra nie są
skrępowani. Bóg przecież powołał was do życia w
pokoju! 16 Skąd wiesz, żono, że zbawisz męża?
Albo, mężu, czy wiesz, że zbawisz żonę?

27 Jesteś żonaty? Nie opuszczaj żony. Jesteś
wolny? Nie szukaj żony. 28 Jeśli jednak się ożenisz,
nie popełnisz grzechu. I jeśli dziewica wyjdzie za
mąż, nie popełni grzechu. Tacy jednak będą
podlegać udrękom ciała, a ja chciałbym was od
nich uchronić. 29 Bracia! Mówię wam: czas jest
krótki. Niech więc ci, którzy mają żony, tak żyją,
jakby ich nie mieli. 30 Ci, którzy płaczą, jakby nie
płakali. Ci, którzy się cieszą, jakby się nie cieszyli.
Ci, którzy kupują, jakby nie nabywali. 31 Ci, którzy
korzystają z tego świata, jakby z niego nie
korzystali: bo przemija postać tego świata!

32 A ja chcę, żebyście byli wolni od trosk. Człowiek
bezżenny zabiega o sprawy Pana, aby podobać się
Panu. 33 Człowiek żonaty zabiega natomiast o
sprawy świata, aby podobać się żonie. 34 I jest w
rozterce. Podobnie kobieta: niezamężna i
dziewica zabiega o sprawy Pana, by było święte
jej ciało i duch. Mężatka zabiega o sprawy świata,
aby podobać się mężowi. 35 Wszystko to mówię dla
waszego dobra, a nie by zastawiać na was
pułapkę. Mówię po to, abyście bez przerwy służyli
Panu godnie i wytrwale. 36 Jeśli ktoś ma obawy,
czy jest uczciwy wobec powierzonej sobie
dziewicy, ponieważ mija jej młodość, niech
podejmie decyzję: nie grzeszy, jeśli się pobiorą.

37 Ten jednak, kto utwierdził się w przekonaniu
bez żadnego przymusu, panuje nad swoją wolą i
podjął przemyślaną decyzję, by zachować swoją
dziewicę - pięknie postąpi. 38 Ten, kto poślubia
swoją dziewicę, czyni pięknie, ale ten, co się nie
ożeni, czyni lepiej. 39 Żona jest związana z mężem
tak długo, dopóki on żyje. Gdy mąż umrze, jest
wolna, może poślubić kogo zechce, byleby w
Panu. 40 Według mojego przekonania będzie
jednak szczęśliwsza, gdy wytrwa w swoim stanie.
A uważam, że i ja mam Ducha Bożego.

1 Kor 10,12–13

Lekcja 14: s. 3, 7

12 Tak więc ten, któremu się wydaje, że stoi, niech
uważa, aby nie upadł. 13 Nie byliście kuszeni
ponad ludzkie siły. Bóg, który jest wierny, nie
pozwoli, byście byli kuszeni ponad siły, lecz
dopuszczając pokusę, wskaże sposób jej
przezwyciężenia.

1 Kor 11,11–12.31

Lekcja 14: s. 2, 3

11 Zresztą w Panu ani kobieta nie jest bez
mężczyzny, ani mężczyzna bez kobiety. 12 Jak
bowiem kobieta pochodzi od mężczyzny, tak też
mężczyzna rodzi się z kobiety, a wszystko jest z
Boga.

31 Gdybyśmy siebie samych sądzili, nie bylibyśmy
osądzeni.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 14: s. 2, 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 4,7–10

Lekcja 14: s. 5

7 Mamy zaś ten skarb w glinianych naczyniach,
aby nie z nas, lecz z Boga była ta przeogromna
moc. 8 W różny sposób jesteśmy uciskani, ale nie
załamujemy się tym; jesteśmy bezradni, ale nie
pogrążamy się w rozpaczy; 9 prześladują nas, ale
nie zostaliśmy opuszczeni; przewracają nas, ale
nie giniemy. 10 Nieustannie nosimy w ciele
konanie Jezusa, aby także życie Jezusa ujawniło
się w naszym ciele.

2 Kor 5,9.14–15

Lekcja 14: s. 3, 6

2 Kor 14,15 (pobrano: 2 Kor 5,14–15): W druku: 2 Kor 5,9; 14,15. Drugi List do Koryntian nie ma rozdziału 14. Odczytano jako 2 Kor 5,9.14–15 (błąd zamiany separatorów przy tłumaczeniu zapisu 5:9, 14–15; ten sam wzór co J 16,13; 23,24 w lekcji 11). 2 Kor 5,15 (aby już nie żyli dla siebie) pasuje do kontekstu podobania się Panu.

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ
przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich,
a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich,
aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

List do Galatów

Ga 3,28

Lekcja 14: s. 3

28 Nie ma już Żyda ani Greka, nie ma niewolnika
ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety,
ponieważ wszyscy jesteście jedno w Chrystusie
Jezusie.

Ga 5,22–23

Lekcja 14: s. 2

22 Natomiast owocem Ducha jest: miłość, radość,
pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność,
23 łagodność, opanowanie. Prawo tu nie jest
potrzebne.

List do Efezjan

Ef 4,1–3.15.25.29

Lekcja 14: s. 4, 6

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście
postępowali w sposób godny powołania, jakim
zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą,
delikatnością i cierpliwością znoście jedni
drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować
jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i
wzrastajmy pod każdym względem ku Temu,
który jest Głową - ku Chrystusowi.

25 Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi
prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy
jedno.

29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne
nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące,
aby stosownie do potrzeb dawało łaskę
słuchającym.

Ef 5,1–2.15–16.21–33

Lekcja 14: s. 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 10

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga jak umiłowane
dzieci 2 i żyjcie w miłości na wzór Chrystusa,
który nas umiłował i samego siebie wydał za nas
jako dar i ofiarę dla Boga, jako miłą woń.

15 Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wykorzystujcie
okazję, bo dni są złe.

21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni
Chrystusowej. 22 Żony niech będą poddane mężom
jak Panu, 23 ponieważ mąż jest głową żony, jak
Chrystus jest Głową Kościoła - On, Zbawca Ciała.
24 I jak Kościół jest poddany Chrystusowi we
wszystkim, tak żony niech będą poddane mężom.
25 Mężowie miłujcie swoje żony, tak jak Chrystus
umiłował swój Kościół i wydał za niego samego
siebie,

26 aby go uświęcić przez oczyszczenie kąpielą
wody i słowem, 27 aby postawić go przy sobie jako
Kościół chwalebny, bez skazy i zmarszczki, czy
czegoś podobnego, aby był święty i nieskalany. 28
Mężowie tak powinni miłować swoje żony jak
własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie
samego miłuje. 29 Nikt nigdy nie znienawidził
własnego ciała, lecz każdy je karmi i pielęgnuje,
tak jak Chrystus Kościół. 30 Otóż my tworzymy z
Nim jedno Ciało.

31 I tak mężczyzna opuści ojca i matkę, a złączy
się ze swoją żoną i dwoje będą jednym ciałem. 32
Jest to wielka tajemnica, a ja mówię w
odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. 33 Niech
więc każdy z was tak miłuje swoją żonę jak siebie
samego. Żona natomiast niech odnosi się do
swego męża z szacunkiem.

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 14: s. 2

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

Flp 2,1–7.13–15

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9

1 Jeśli więc coś znaczy upomnienie w Chrystusie,
jeśli umacnia was miłość, jeśli łączy was ten sam
Duch lub jeśli macie w sercu miłosierdzie i
współczucie, 2 dopełnijcie mojej radości tym, że
będziecie mieli te same dążenia i będziecie żywili
tę samą miłość, że będziecie trwali w jedności i
myśleli podobnie; 3 nie działajcie z myślą o
uznaniu czy pochwałach, lecz z pokorą uważajcie
jedni drugich za lepszych od siebie. 4 Niech każdy
troszczy się nie tylko o swoje własne sprawy, ale
także o innych. 5 Miejcie w sobie takie
usposobienie, jakie też było w Chrystusie Jezusie.

6 On, mając naturę Boga, nie uznał za stosowne
korzystać ze swojej równości z Bogiem, 7 lecz
ogołocił siebie samego, przyjmując naturę sługi i
stając się podobnym do ludzi. A z zewnętrznego
wyglądu uznany za człowieka,

13 Bóg bowiem sprawia, że pragniecie i działacie
zgodnie z Jego upodobaniem. 14 Wszystko czyńcie
bez narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie
można było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako
nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i
przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak
gwiazdy na niebie.

Flp 3,12–14

Lekcja 14: s. 5

12 Nie twierdzę, że to już osiągnąłem lub stałem
się doskonały. Usiłuję to dopiero zdobyć, gdyż i ja
zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13
Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel.
Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za
mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, 14
biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg
wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,11–13.19

Lekcja 14: s. 3, 4

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A mój Bóg, według swego bogactwa, zaspokoi
wszystkie wasze potrzeby, gdy będzie w chwale w
Chrystusie Jezusie.

List do Kolosan

Kol 1,9–12

Lekcja 14: s. 3

9 Dlatego także i my od chwili, gdy to
usłyszeliśmy, nie przestajemy modlić się za was i
prosić, abyście zostali napełnieni poznaniem Jego
woli we wszelkiej mądrości i duchowym
zrozumieniu. 10 Prowadźcie życie godne Pana,
podobając Mu się we wszystkim, przynosząc
owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w
poznawaniu Boga. 11 Bądźcie w pełni umocnieni,
zgodnie z potęgą Jego chwały, do wszelkiej
wytrwałości i cierpliwości. Z radością 12 dziękujcie
Ojcu, który dał wam zdolność do udziału w
dziedzictwie świętych w światłości.

Kol 3,17–19

Lekcja 14: s. 3, 8, 9

17 I cokolwiek czynicie słowem lub czynem -
wszystko w imię Pana Jezusa, przez Niego
dziękując Bogu Ojcu. 18 Żony, bądźcie posłuszne
mężom, jak przystoi w Panu. 19 Mężowie, miłujcie
żony i nie sprawiajcie im przykrości.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 3,2.4–5

Lekcja 14: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

2 Biskupema powinien być człowiek nienaganny,
mąż jednej żony, trzeźwy, rozsądny, przyzwoity,
gościnny, zdolny do nauczania.

4 Powinien umiejętnie zarządzać własnym domem
oraz wychowywać swe dzieci w karności i
uczciwości, 5 bo kto nie umie zarządzać własnym
domem, jak będzie zdolny troszczyć się o Kościół
Boży?

2 List do Tymoteusza

2 Tm 3,16–17

Lekcja 14: s. 3, 5

16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 1,5–6

Lekcja 14: s. 4

5 Zostawiłem cię na Krecie, abyś uporządkował
resztę spraw i ustanowił w każdym mieście
starszych, jak ci poleciłem. 6 Każdy z nich
powinien być bez zarzutu, mąż jednej żony,
mający dzieci wierzące, a nie oskarżane o
rozwiązłość i nieposłuszeństwo.

Tt 2,3–5

Lekcja 14: s. 2, 3, 4

3 Tak samo starsze kobiety niech postępują w
sposób godny świętych: niech nie oczerniają, nie
uzależniają się od wina. Niech uczą tego, co
piękne. 4 Niech nauczają młode kobiety, jak
roztropnie kochać męża i dzieci; 5 jak być
roztropnymi, czystymi, dobrze kierować domem i
podporządkowywać się mężowi. Dzięki temu nikt
nie będzie bluźnił słowu Bożemu.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.14–16

Lekcja 14: s. 3, 5, 6

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

14 Skoro więc nasz najwyższy kapłan, Jezus, Syn
Boży, jest tak wielki i dotarł do nieba, trzymajmy
się mocno wyznania wiary. 15 Nie takiego bowiem
mamy najwyższego kapłana, który nie mógłby
współczuć nam w słabościach. Przeciwnie,
podobnie jak my doświadczył On wszystkiego -
oprócz grzechu. 16 Śmiało więc zbliżmy się do
tronu łaski, aby otrzymać miłosierdzie i znaleźć
łaskę w stosownej chwili!

Hbr 13,4

Lekcja 14: s. 3, 4

4 Małżeństwo niech będzie przez wszystkich
szanowane, a łoże - nieskalane. Bóg bowiem
osądzi rozpustników i cudzołożników.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.25

Lekcja 14: s. 3, 5

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje
mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją
otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza,
nie czyniąc nikomu wyrzutów.

25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo wolności i
według niego postępuje, nie jest już jedynie
skłonnym do zapominania słuchaczem, lecz
wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy, dzięki
wypełnianiu go.

Jk 3,16

Lekcja 14: s. 5

16 Gdzie bowiem panuje zazdrość i chorobliwa
ambicja, tam jest niepokój i wszelkie przewrotne
działanie.

Jk 4,1–3

Lekcja 14: s. 5

1 Skąd wojny i walki między wami? Czy nie z
pożądliwości, które walczą w waszych ciałach? 2
Pożądacie, a nie posiadacie; zabijacie i
zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; toczycie
boje i wojny, a nic nie zyskujecie, bo się nie
modlicie! 3 Modlicie się, a nie otrzymujecie, bo się
źle modlicie. Pragniecie zaspokoić tylko własne
namiętności.

Jk 5,16

Lekcja 14: s. 5

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 3,1–12.15

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 6, 8, 9

1 Tak samo i żony niech się podporządkują swoim
mężom! Pozyskają wtedy dobrym przykładem,
bez słów, nawet tych, którzy nie są posłuszni
Słowu. 2 Niech widzą waszą bogobojność i
niewinność! 3 Wasze piękno nie powinno
sprowadzać się do rzeczy zewnętrznych:
wyszukanej fryzury, złotych ozdób i strojnych
sukien, 4 ale niech wypływa z tego, co jest ukryte
w ludzkim sercu: z niezniszczalnego pokoju
ducha i delikatności. To właśnie ma wartość u
Boga! 5 Tak niegdyś przyozdabiały się święte
kobiety, które ufały Bogu i szanowały swych
mężów.

6 Tak właśnie Sara okazała posłuszeństwo
Abrahamowi, nazywając go panem. Jesteście jej
córkami, gdy postępujecie dobrze i nie dajecie się
niczym zastraszyć. 7 Podobnie i wy, mężowie,
bądźcie wyrozumiali w waszym pożyciu
małżeńskim, gdyż kobiety to istoty delikatniejsze.
Okazujcie im szacunek, bo i one dziedziczą razem
z wami łaskę życia wiecznego. Niech nic nie
zakłóca waszych modlitw! 8 W końcu zaś wszyscy
bądźcie jednomyślni i pełni współczucia!
Kochajcie się po bratersku, bądźcie miłosierni i
pokorni! 9 Nie odpłacajcie złem za zło ani obelgą
za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie dobrym
słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście otrzymali
błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce cieszyć się
życiem i doczekać dni szczęśliwych, niech
powstrzyma język od zła, a wargi od obłudnej
mowy!

11 Niech się odwróci od zła, a czyni dobro, niech
szuka pokoju i dąży do niego! 12 Gdyż oczy Pana
zwrócone ku sprawiedliwym, a Jego uszy słyszą
ich błaganie. Od złoczyńców zaś Pan się odwraca.

15 Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako
świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć
każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej
nadziei.

1 P 4,1–2

Lekcja 14: s. 6

1 Skoro więc Chrystus cierpiał w ciele, również i
wy przyjmijcie tę samą postawę ducha. Kto
bowiem cierpiał w ciele, unika grzechu, 2 aby już
dłużej nie kierować się ludzkimi żądzami, ale
przeżyć resztę swego życia zgodnie z wolą Bożą.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 14: s. 3

3 Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 3,18

Lekcja 14: s. 4

18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz
czynem i prawdą.

1 J 4,7–11.18–21

Lekcja 14: s. 3, 4, 6

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża ukazała
się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat
swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki
Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie
my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i
posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak
umiłował, to my również powinniśmy miłować się
wzajemnie.

18 Tam, gdzie jest miłość, nie ma lęku, lecz
doskonała miłość odrzuca lęk, ponieważ lęk wiąże
się z karą. Kto natomiast się lęka, nie osiągnie
doskonałej miłości. 19 My miłujemy, ponieważ On
pierwszy nas umiłował. 20 Jeżeli ktoś powie:
"Miłuję Boga, a jednocześnie nienawidzi swego
brata, jest kłamcą. Kto nie miłuje swego brata,
którego widzi, nie może miłować Boga, którego
nie widzi. 21 Takie otrzymaliśmy od Niego
przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował
też swojego brata.

1 J 5,3

Lekcja 14: s. 5

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 14: s. 5

6 Miłość polega na tym, że żyjemy według Jego
przykazań. A przecież przykazaniem, które
słyszeliście od początku, jest to, abyście żyli w
miłości.